

РЕШЕНИЕ

№ 7108

гр. София, 31.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **1246** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е след като ВАС на РБ, с Решение № 1109 /31.01.2024 г. по административно дело № 6055/2023г. е отменил Решение № 6980/21.11.2022 г., постановено по адм. дело № 12459/2020 г. по описа на Административен съд София–град със задължителни указания.

Жалбоподателят "ФАНИТА-Т" ЕООД претендира, че оспореното митническо решение е незаконосъобразно. Митническите органи не са обосנוвали и надлежно мотивирали съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност. Жалбоподателят сочи, че митническите органи трябва да прилагат последователно методите, предвидени в чл.74 параграф 2 от МК и само ако не открият договорни стойности за идентични и сходни стоки, за най-голямо сборно количество от внасяните стоки на територията на ЕС или стойност, която е формирана след като са отчетени всички разходи за производството на такива стоки, може да се премине към определяне на стойност по чл.74 параграф 3 от МК. Излагат се съображения, че именно това условие не е спазено. Излагат се доводи, че митническите органи нямат право на изборност кое правило да приложат. Претендира за отмяна на обжалваното решение и присъждане на разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят "ФАНИТА-Т" ЕООД се представлява от адв.

Ж., която поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения акт. Представя писмени бележки.

Ответникът по оспорването -Директорът на ТД Митница С., преди ТД „Югозападна“, в Агенция „Митници, чрез юрисконсулт С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура редовно и своевременно призована, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на съдебен контрол пред АССГ е Решение № РЗМ-5800-573/32-302708/16.10.2020 г., издадено от Директора на ТД „Югозападна“,сега ТД „Митница“ С., с което е определена нова митническа стойност на стоки по митнически декларации за внос на "ФАНИТА-Т" ЕООД, конкретно посочени в табличен вид в диспозитива на решението; на основание чл. 77, § 1, б. "а" и § 2 вр. чл. 74, § 3 от МКС е установено задължение в общ размер на 484 807, 42 лева, от които: - мито в размер на 159 433, 49 лева; - ДДС в размер на 325 373. 93 лева, заедно с дължимите лихви.

При извършена на основание чл.48 от МКС и чл.84, ал.1 от ЗМ, проверка в рамките на последващ контрол на митнически декларации за внос (МДВ) на „ФАНИТА-Т“ ЕООД за месец януари на години 2015г. 2019г., във връзка с поставянето на стоки с произход Китайска Народна Република (КНР), от глави на Комбинираната номенклатура (КН) 61 - 64 и на стоки с код по КН 42022210 - Таблица № 2, оформени през периода 01. 01.2018г. -31.12.2019г., под режим „Едновременно допускане до свободно обръщение и крайна употреба на стоки, които не са предмет на освободена доставка по ДДС", проверяващият екип е констатирал, че стоки, попадащи в обхвата на глави 61-64 от КН и стоки с код по Комбинирана номенклатура (КН) 42022210, с произход КНР са със стойност под прага на 50 % от справедливите цени съгласно §1, т. 40 от Допълнителните разпоредби на ЗМ.

На 22.07.2020 г. на "ФАНИТА-Т" ЕООД е връчена Заповед за възлагане № ЗТД-5800-563/32-193112/06.07.2020 г., издадена от директора на ТД „Югозападна, в Агенция „Митници, както и на основание чл. 84 г, ал. 2 от ЗМ, във връзка с чл. 84д, ал. 2 от ЗМ е връчено "Искане № 1 за представяне на документация, даване на писмени обяснения и изготвяне на справки" и на основание чл. 84 г, ал. 1, т. 5 и т. 6, и ал. 3 от ЗМ, срещу разписка е връчено "Искане за съдействие", с цел да се осигури достъп до служебните помещения, информационните системи и др.

В хода на проверката било констатирано, че за част от декларираните стоки има издадени решения за промяна на митническа стойност. За стоките, за които няма издадени решения на митническите органи, са извършени контролни действия, включващи: проверка за законосъобразност на данните, декларирани в МД и сравнение между тях и предоставените първични документи; анализиране на база данни, включително данни от митнически информационни системи; проверка и проследяване на разплащателните операции с доставчици на стоки и услуги от трети страни; проверка за изпълнение на четирите кумулативни условия, посочени в чл. 70, § 3 от МКС, необходими за определяне на митническата стойност, основана на действително платената или подлежаща на плащане цена и извършените корекции в съответствие с чл. 71 и чл. 72 от МКС.

В резултат на констатираното при проверката и събраните доказателства е установено, че преобладаващо използваният метод за определяне на митническата стойност е чл. 70 от МКС, в който е посочено, че митническата стойност на стоките представлява договорната им стойност. Митническите органи са посочили, че в случаите, в които се установи, че събраните доказателства показват по еднозначен начин, че декларираната митническа стойност представлява действително платената и подлежаща на плащане цена, но същата е по-ниска в минимален диапазон от рисковия праг, следва да се имат предвид и диспозитиви 38 и 39 на Решение от 16.06.2016 г. по дело С 291/15 на Съда на ЕС, в които се подчертава, че в случаите, когато бъде установено, че декларираната митническа стойност е по-ниска с повече от 50 % от справедливата цена, то разликата в цените може да се приеме за достатъчна, за да обоснове съмненията на митническите органи при отхвърляне на декларираната митническа стойност. В тази връзка, при извършване на проверка на декларираната митническа стойност, същата следва да бъде сравнявана със справедливата цена, извлечена от информационната система "THESEUS".

Митническите органи са приели, че не може да се определи митническа стойност, въз основа на идентични стоки, тъй като описанието на стоките в кл. 6/8 на МД, регистрирани в приблизително същия период е недостатъчно. То не включва качество на изделията, изчерпателно описание на артикулите, състава на материала и т. н., което от своя страна не позволява прилагането на метода за идентичност на стоките по смисъла на определението, посочено в чл. 1, параграф 2, точка 4 от (РИ 2015/2447). Приели са , че за да се приложи методът, трябва безспорно да бъде установено, че стоки с приети договорни стойности са еднакви с внасяните стоки във всяко отношение: технически характеристики, качество, авторитет, доверие и известност на стоките, произведени в същата държава, в която са произведени и декларираните стоки, допуснати за свободно обращение в същия момент или по същото време. По отношение на втория метод, регламентиран в чл. 74, пар.2 б. б. са приели, че описанието на стоките в кл. 6/8 на МД, регистрирани в приблизително същия период е недостатъчно и не може и не може митническата стойност да бъде определена въз основа на сходни стоки.Изключили са прилагането и на методите по чл. 74, пар.2 б. в и г.от МК.

Във връзка с разпоредбата на чл. 74, параграф 3 от МКС е извършен сравнителен анализ между декларираната в МД митническа стойност за единица тегло, усреднената справедлива цена (FAIR PRICE), генерирана от "THESEUS" на JOINT RESEARCH CENTRE към Европейската комисия, наличните данни от Системата за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи (МИС-III А) и рисковата стойност, в резултат на което проверяващият екип е приел, че рисковият праг представлява 50% от FAIR PRICE. Посочено е, че са били въведени ограничителни критерии при извършване на сравнителен анализ на наличните данни в МИС- 3А, изразяващ се в подробна оценка на обстоятелствата, като са отчетени всички елементи на стоките, които могат да окажат влияние върху тяхната икономическа стойност, като физическите, функционалните и качествените им характеристики, материалите за производство, доброто име на остойносттаваните стоки и други.

След извършване на преглед от МИС- 3А на всички декларации за внос, митническите органи са установили, че конкретно посочени стоки от процесни митнически декларации са декларирани с неправилно тарифни номера, които са

променени с административния акт.

С връчено съобщение по чл. 22, параграф 6 от Регламент /ЕС/ № 852/2013, обективизирано в писмо № 32-250998/27.08.2020 г., жалбоподателят е уведомен, че поради възникнали основателни съмнения ще бъде определена нова митническа стойност на декларираната от него стока.

С оспореното решение е приложена разпоредбата на чл. 74, параграф 3 от МК, като е определена нова митническа стойност, и са установени задължения в размер на 484 807,42 лева (четиристотин осемдесет и четири хиляди осемстотин и седем лева и 42 стотинки), от които:

- Мито в размер на 159 433,49 лева
- ДДС в размер на 325 373.93 лева-

При предходното разглеждане на делото е изслушана и приета съдебно - счетоводна експертиза и допълнителна такава.

Съгласно констатациите, вещото лице е установило:

- Задълженията към доставчиците на стоки за проверявания период по фактурите приложени към митническите декларации на „ФАНИТА-Т“ ЕООД е в размер на 6 872 105,00 лева;
- Общо платената цена по извършените плащания и нареждания за директен превод е в размер на 3 526 651,52 лева;
- Подлежащите на плащане суми по фактурите, приложени към митническите декларации към 31.12.2019г. са в размер на 3 345 453,48 лева.

В заключението си вещото лице по основната експертиза също така е установило, че няма съответствие между платената /подлежаща на плащане/ стойност и декларираната стойност по процесните митнически декларации.

В допълнително изготвеното заключение по ССЕ вещото лице е посочило, че от представените допълнителни материали по делото за митническите декларации приложени към тях се установява, че няма разлика между договорната стойност /фактурната стойност/ и декларираната пред митническите органи, има увеличение на митническата стойност във връзка с Решенията върху която са изчислени допълнителните задължения за мито и ДДС. Или, по визирания въпрос в приетите две заключения са дадени взаимноизключващи се отговори. В това отношение съдът кредитира допълнително изготвеното заключение, като по- обосновано и мотивирано от първоначалното, като се отчете, че вече са взети предвид и допълнително представените материали, след анализа на които е направен коректен експертен извод. С посоченото изключение няма разминавания между двете приети експертизи- първоначална и допълнителна, и не се откриват грешки и пропуски, които да ги дискредитират. Същите са ясни, обосновани и като изцяло кореспондират с писмените доказателства по делото, поради което съдът ги кредитира.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, от предходното разглеждане на делото и представените допълнително писмени доказателства, в това число генерирани справки от МИС -3А за деклариран и приети митнически стойности на стоки, попадащи в глави 61- 64 и код по КН 42022210, оформени в периода 01. 01.2018г.- 31.12. 2019г. с произход Китай, за режим „Допускане до свободно обръщение“, както и генерирани справки от ТЕЗЕЙ за усреднената справедлива цена (FAIR PRICE) на стоки, попадащи в глави 61- 64 за 208- 2019г. и стоки с код по КН 42022210, за периода 01. 01.2018г.- 31.12. 2019г., също с произход КНР, за режим „Допускане до свободно обръщение“ (л. 16 и сл. от

делото).

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл.168, ал. АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Оспореното по делото решение е административен акт по прилагане на разпоредби на митническото законодателство на ЕС и представлява административен акт, който на основание чл.220, ал.1 от Закона за митниците, подлежи на обжалване по реда на АПК.

Жалбата е процесуално допустима, като подадена при спазване на 14-дневния срок за обжалване от датата, на която решението е получено от дружеството - жалбоподател и е депозирана от надлежна страна, адресат на акта, за която е налице правен интерес от търсената защита.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл.168, ал. АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Решението е издадено от директора на Териториална дирекция „Югозападна“ към Агенция Митници, който орган притежава качеството "митнически орган" по смисъла на член 5, т.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Решението е обективизирано в изискуемата писмена форма и е валиден акт.

Не е спазено обаче изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК – административният акт да съдържа правните и фактически основания за издаването му.

Основният метод за определяне на митническата стойност е този посочен в чл. 70, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно който базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като съгласно параграф 2 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача на внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Съгласно чл. 140 от Регламента за изпълнение, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса.

Съобразно член 74, параграф 1 от Регламента, когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, тя се определя, като се прилагат

последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Редът на прилагане на букви в) и г) от параграф 2 се обръща, ако деклараторът поиска това.

Съобразно параграф 2, митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е: а) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; б) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Съюза и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване; в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Съюза най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от внесени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите; или г) изчислената стойност, която се състои от сбора на: i) разходите или стойността за материалите и за производствените или другите операции, използвани при производството на внасяните стоки; ii) сума за печалба и за общи разходи, равна по размер на тази, която обичайно се начислява при продажбите на стоки от същия клас или вид като стоките, подлежащи на остойностяване, които са произведени от производители в страната на износа за износ в Съюза; iii) разходите или стойността на елементите, посочени в член 71, параграф 1, буква д).

Легалните дефиниции на понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1, § 2, т. 4 и т. 14 от Регламент 2015/2449. Съобразно същите "идентични стоки" са стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговорят на определението, от третирането им като идентични. "Сходни стоки" са стоки, произведени в същата държава, които въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимнозаменяеми в търговско отношение. Сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговската марка.

В хипотезите, в които митническата стойност не може да се определи по реда на чл. 74, § 2, митническото остойностяване се извършва по реда на чл. 74, § 3 МК - въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза. Съобразно чл. 144 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност по член 74, параграф 3 от Кодекса е възможно да се използва разумна гъвкавост при прилагането на методите, предвидени в член 70 и член 74, параграф 2 от Кодекса. Така определената стойност се основава във възможно най-голяма степен на определените преди това митнически стойности. Когато не може да се определи митническа стойност по параграф 1, се използват други подходящи методи. В този случай митническата стойност не може да се определя въз основа на някое от следните: а) продажната цена в рамките на митническата територия на Съюза на стоките, произведени на митническата територия на Съюза; б) система, при която за определяне на митническата стойност се използва по-високата от две

възможни стойности; в) цената на стоките на вътрешния пазар на държавата на изнасяне; г) разходите за производство, различни от изчислените стойности, които са определени за идентични или сходни стоки по член 74, параграф 2, буква г) от Кодекса; д) цените за износ в трета държава; е) минимални митнически стойности; ж) произволно определени или фиктивни стойности.

Преминаването към субсидиарните методи е обусловено от наличие на основателни съмнения относно декларираната от въвеждащия стоката на територията на общността стойност. За тези съмнения вносителят следва да бъде уведомен и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по този ред. Терминът "основателни съмнения" няма легална дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. Единствено когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото, при установената поредност. При това се започва с прилагане на вторичните методи последователно букви от а) до г) от параграф 2 на член 74, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Едва след извод за неприложимост на същите се преминава към последния /резервен/ метод по параграф 3.

В тежест на митническите органи е, при условията на приложимото съюзно право, да мотивират и докажат основателността на съмненията, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения е за митническите органи, като последното е и предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В контекста на горните разяснения, в настоящия спор, въз основа на установените по делото факти, съдът е длъжен на първо място да провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета (т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15).

Според дефиницията в т. 40 на § 1 от ДР ЗМ "Справедливи цени" са оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от COMEXT база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено 4 последователни години, които се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата "ТЕЗЕЙ" ("THESEUS") на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (Joint Research Centre).

В оспореният административен акт обаче не се съдържат данни относно справедливите цени, за конкретния времеви период, за който те са установени, за техния размер и дали са за стоки, които се класират с посочените кодове. За да се извърши преценка относно това дали съмненията на митническия орган са основателни, в решението му следва да бъдат

изложени мотиви, обосноваващи тези съмнения, в случая безспорно свързани с анализ на данните за справедливите цени, на които той се позовава. В случая такива мотиви не са налице; липсват конкретни фактически съображения по повод твърдението за наличието на основание за отхвърляне на декларираната по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 митническа стойност, във връзка с общата констатация, че стоките по процесните митнически декларации, попадащи в обхвата на глави 61-64 от КН и стоки с код по КН 42022210, с произход Китай били със стойност под прага на 50 % от справедливите цени съгласно § 1, т. 40 от ДР на ЗМ. Действително в съдебното производство е представена справка от системата "ТЕЗЕЙ" ("THESEUS") за усреднена справедлива цена (FAIR PRICE) на стоки, попадащи в глави 61- 64 за 208- 2019г. и стоки с код по КН 42022210, за период 01. 01.2018г.- 31.12. 2019г. От друга страна, е недопустимо с решението си Съдът да дописва липсващите съображения на органа.

На следващо място, вече се посочи, само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото, при установената поредност, като в това отношение се дължат фактически и правни съображения. В тази връзка Съдът намира, че в случая напълно формално от страна на митническия орган е посочено, че са изчерпани всички възможности за определяне на митническата стойност по чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. Липсата на конкретни съображения за неприложимостта на всички хипотези от чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. е пречка за преминаване към възможността по чл. 74, § 3, на която се е позовал ответникът в оспореното решение. Хипотезата на чл. 74, § 3 от Регламент № 952/2013 г. представлява последна възможност за определяне на митническата стойност и именно заради това основната и единствена предпоставка за прилагането ѝ е да са изчерпани всички други възможности. Така например, относно първия и втория метод по чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 административният орган е цитирал дефинициите и посочил, че методите са неприложими, тъй като липсвала изчерпателна информация относно характеристиките на стоките. Съгласно чл. 141, § 1 и § 3 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на чл. 74, § 2, б. „а“ или б. „б“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя, а когато се установи повече от една договорна стойност на идентични или сходни стоки, за определяне на митническата стойност на внасяните стоки се използва най-ниската от тези стойности. Възможността на митническата администрация да определя друга митническата стойност на внасяните стоки, когато не е получила задоволителна информация или се съмнява основателно, че декларираните стойности представляват цялата платена или платима сума по реда на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013, не освобождава същата администрация от задължение да мотивира решението си. В тази връзка следва да се отбележи, че от представените по делото справки се установява изключително огромен

брой декларирани и приети митнически стойности на стоки, попадащи в обхвата на глави 61-64 от КН и с код по КН 42022210 и с произход от КНР, като липсва анализ и съображения защо например да не са „сходни“ с тези по процесните МДВ, след като са със същите кодове, произведени в същата държава и т.н.

Значението на изискването за мотивите според ТР 16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС е такова, че неизлагането им към административния акт съставлява съществено нарушение на закона и основание за отмяна на акта.

С оглед изложените съображения, оспореното митническо решение е незаконосъобразно и като такова е подлежащо на отмяна, а жалбата срещу същото е основателна.

При този изход на делото жалбоподателят има право на разноски, съгласно чл. 143, ал.1 от АПК. Претенцията е заявена своевременно, още с жалбата. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания– аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на препращащата норма на чл.144 АПК–Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най–късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най– голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия. Относно претендираното адвокатско възнаграждение, Съдът съобрази, че с т. 1 на ТР № 6/06.11.2013 г. по т.д. № 6/2012 г. ОСГК на ВКС е прието, че съдебни разноски за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане – ако е по банков път,задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. В случая, видно от приложения договор за правна помощ/ л. 8 от адв. д.№12459/2020 г. на АССГ/ уговореното възнаграждение е 7 200 лева, от които 2750 лева са изплатени в брой, а остатъкът е изплатен по банков път, за което са представени доказателства- фактура и вносна бележка. Следователно, разноските са действително направени. На следващо място, Съдът намери за неоснователно възражението по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение. С оглед материалния интерес по настоящото дело е приложима разпоредбата на чл. 7,ал.2 т. 5, вр. чл. 8 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като адвокатския хонорар не надхвърля минималния размер.

На жалбоподателя се дължат разноски общо в размер на 8540 лв./ от които

за адвокатско възнаграждение 7200 лв., за експертизи -1290 лв. и за ДТ – 50 лв./

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, вр. чл.172 ал.2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването на „ ФАНИТА-Т" ЕООД с ЕИК[ЕИК], Решение № РЗМ-5800-573/32-302708/16.10.2020 г., издадено от Директора на ТД Югозападна /сега ТД Митница С./, с което е определена нова митническа стойност на стоки по МДВ на "ФАНИТА-Т" ЕООД и на основание чл. 77, § 1, б. "а" и § 2 вр. чл. 74, § 3 от МКС е установено задължение в общ размер на 484 807, 42 лева, от които: - мито в размер на 159 433, 49 лева; - ДДС в размер на 325 373. 93 лева, заедно с дължимите лихви.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „ ФАНИТА-Т" ЕООД с ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 8540 лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: